

УДК 781.63

DOI <https://doi.org/10.31723/2524-0447-2025-46-12>**Михайло Юрійович Сидоренко**

ORCID: 0009-0002-5419-6590

викладач класу саксофону,

асистент-стажист кафедри музичного мистецтва естради та джазу

Харківського національного університету мистецтв

імені І. П. Котляревського

sydorenkomihail@gmail.com

ВПЛИВ ТВОРЧОСТІ КЕННІ ГАРРЕТТА НА СУЧАСНИХ МУЗИКАНТІВ

У статті досліджено вплив творчості Кенні Гарретта на формування виконавських і композиційних стратегій сучасних музикантів початку XXI століття, а також на трансформацію освітніх практик у джазовій педагогіці. **Мета роботи** полягає у виявленні стилістичних, ритміко-фактурних і етичних параметрів впливу творчості Кенні Гарретта на сучасних музикантів та в аналізі його проявів у репертуарі, імпровізаційній мові й концертній комунікації молодших поколінь. Розглядаються приклади синтезу постбопу, ф'южн, R&B, госпелу й афрокарібських ритмів у ключових альбомах «Songbook», «Seeds from the Underground», «Pushing the World Away», «Do Your Dance.», «Sounds from the Ancestors», «Who Killed AI?», а також рецепція цих моделей у практиці європейських і північноамериканських ансамблів. **Методологія дослідження** ґрунтується на поєднанні структурно-аналітичного та порівняльного підходів, контекстуальний аналіз доповнено інтерв'ю й рецензіями, що висвітлюють педагогічні та етичні аспекти творчості музиканта. **Наукова новизна** полягає у систематизації багаторівневого впливу Гарретта, а саме стильового (модально-пентатонічні конструкції, остинатні ґруви, контрастна динаміка), композиційного (формотворення на основі циклічних рифів і гімнічних тем), комунікативного (модель «подорожі» слухача) та педагогічного (майстерне наставництво як «джазова майстерня»). **Висновки.** Встановлено, що вплив творчості Кенні Гарретта на сучасних музикантів проявляється одразу на кількох рівнях. По-перше, це безпосередній стильовий вплив, закріплений у численних транскрипціях, навчальних матеріалах і корпусних дослідженнях його імпровізаційної мови. По-друге, це естетичний та духовний орієнтир, який пропонує модель синтезу постбопової складності, ф'южн-енергетики та афроамериканської духовної традиції. По-третє, це соціокультурний вплив, пов'язаний із фестивальною діяльністю, педагогічними жестами та участю у глобальних

дискусіях про місце джазу в сучасній культурі. Сукупність цих вимірів дає підстави говорити про Гарретта як про одну з центральних фігур трансформації джазового дискурсу початку XXI століття, чия творчість продовжує формувати уявлення молодих музикантів про можливі сценарії розвитку імпровізаційної музики. Таким чином, творчість Кенні Гарретта виконує функцію каталізатора оновлення джазового дискурсу, задає еталони інтонаційної виразності й ансамблевої взаємодії, легітиміє кросжанрові синтези та формує практики, які стають опорою для сучасної виконавської й освітньої підготовки. Результати дослідження можуть бути використані у викладанні імпровізації, аналізу сучасних стилів, курсах ансамблевої роботи, а також у розбудові репертуару в навчальних закладах.

Ключові слова: Кенні Гарретт, вплив, джаз, сучасні музиканти, репертуар, імпровізація, ансамбль.

Sydorenko Mykhailo Yuriiovich, Lecturer of Saxophone, Assistant Trainee at the Department of Musical Art, Pop and Jazz of the Kharkiv I. P. Kotlyarevsky National University of Arts

The influence of Kenny Garrett's work on contemporary musicians

The article examines the influence of Kenny Garrett's work on the formation of performance and compositional strategies among early twenty-first-century musicians, as well as on the transformation of educational practices in jazz pedagogy. **Research objective.** The aim of the study is to identify the stylistic, rhythmic–textural, and ethical parameters of Kenny Garrett's impact on contemporary musicians and to analyze its manifestations in the repertoire, improvisational language, and concert communication of younger generations. The paper considers examples of synthesizing post-bop, fusion, R&B, gospel, and Afro-Caribbean rhythms in the key albums *Songbook*, *Seeds from the «Underground»*, *«Pushing the World Away»*, *«Do Your Dance!»*, *«Sounds from the Ancestors»*, and *«Who Killed AI?»*, as well as the reception of these models in the practices of European and North American ensembles. **The methodology of the research** is combines structural-analytical and comparative approaches; contextual analysis is supplemented by interviews and reviews that highlight the pedagogical and ethical dimensions of the musician's work. **The scientific novelty** lies in systematizing Garrett's multi-level influence-stylistic (modal-pentatonic constructions, ostinato grooves, contrastive dynamics), compositional (form-building based on cyclic riffs and hymn-like themes), communicative (the «listener's journey» model), and pedagogical (mentorship as a «jazz workshop»). **Conclusions.** It has been established that the influence of Kenny Garrett's work on contemporary musicians is manifested at several levels. First, it is a direct stylistic influence, enshrined in numerous transcriptions, educational materials and corpus studies of his improvisational language. Second, it is an aesthetic and spiritual reference point that offers a model for the synthesis of post-bop complexity, fusion energy and African-American spiritual tradition. Third, it is a socio-cultural influence associated with festival activities, pedagogical gestures and participation in global discussions about the place of jazz in modern culture.

The combination of these dimensions gives grounds to speak of Garrett as one of the central figures in the transformation of jazz discourse at the beginning of the 21st century, whose work continues to shape young musicians' ideas about possible scenarios for the development of improvisational music. Thus, Kenny Garrett's work serves as a catalyst for the renewal of jazz discourse, sets standards for intonation expressiveness and ensemble interaction, legitimizes cross-genre syntheses, and shapes practices that become a support for modern performing and educational training. The results of the study can be used in teaching improvisation, analyzing contemporary styles, courses in ensemble work, and in developing repertoire in educational institutions..

Key words: *Kenny Garrett, influence, jazz, contemporary musicians, repertoire, improvisation, ensemble.*

Актуальність теми дослідження. Творчість Кенні Гарретта посідає особливе місце в історії постбопового та ф'южн-джазу кінця ХХ – початку ХХІ століття. За кілька десятиліть активної діяльності він перетворився на одну з ключових фігур сучасного саксофонного мистецтва. Біографічна траєкторія митця пов'язана з оркестром герцога Еллінгтона, ансамблями Арта Блейкі, Майлза Девіса, Фредді Габбарда, Вуді Шоу, а також із довгою лінією власних проєктів, що охоплюють як акустичний постбоп, так і джаз-ф'южн та електронні експерименти. Його біографія підкреслює, що вже впродовж декількох десятиліть Гарретт вважається одним із найяскравіших і найвпливовіших майстрів сучасного джазу [1].

Саме ця стійка репутація та широка концертна й студійна активність, зумовила відчутний вплив його творчості на кілька поколінь музикантів.

У глобальному концертному та освітньому середовищі саме гарреттівська практика стала еталоном комунікативної імпровізації, що поєднує інтелектуальну вишуканість та доступну емоційність. Для українського музичного простору тема дослідження є актуальною, оскільки дає методичні орієнтири для оновлення навчальних курсів імпровізації. Дослідження систематизує стилістичні, композиційні та педагогічні виміри цього впливу та пропонує прикладну рамку для виконавців, педагогів і композиторів.

Мета дослідження – виявити стилістичні, ритміко-фактурні та етичні параметри впливу творчості Кенні Гарретта на сучасних музикантів.

Наукова новизна дослідження полягає у систематизації багаторівневого впливу Гарретта, а саме стильового (модально-пентатонічні конструкції, остинатні груви, контрастна динаміка), композиційного (формотворення на основі циклічних рифів і гімнічних тем), комунікативного (модель «подорожі» слухача) та педагогічного (майстерне наставництво як «джазова майстерня»).

Виклад основного матеріалу. Завдяки своїй блискучій кар'єрі, що включає знакову співпрацю з Майлзом Девісом, Артом Блейкі і The Jazz Messengers, Дональдом Бердом, Фредді Хаббардом, Вуді Шоу й оркестром Дюка Еллінгтона, а також яскравою сольною кар'єрою, що почалася з яскравих і впливових майстрів сучасного джазу.

Кенні Гарретт – джазовий саксофоніст, який народився в Детройті, штат Мічиган, 1960 року. Його батько був тенор-саксофоніст. Кар'єра Кенні розпочалася у 1978 році, коли він приєднався до оркестру Дюка Еллінгтона, яким тоді керував син Дюка, Мерсер Еллінгтон. Через три роки він грав в оркестрі Мела Льюїса (виконуючи музику Теда Джонса), а також у квартеті Денні Річмонда (виконуючи музику Чарльза Мінгуса) [4].

У 1990-х К. Гарретт виявив себе як визначний самостійний бендлідер. Його альбоми, такі як «Black Hope», «Pursuance: The Music of John Coltrane» та «Songbook», продемонстрували його неповторний голос та новаторські композиції. Його здатність органічно поєднувати традиційний джаз із сучасними віяннями, включаючи фанк, R&B та етнічну музику, зробила його першопрохідником у цьому жанрі [5].

У 1984 році він записав свій перший альбом як керівник оркестру «Introducing Kenny Garrett». З того часу його кар'єра включає вісімнадцять альбомів як керівника оркестру та безліч номінацій на премію «Греммі».

За свою кар'єру Кенні грав з багатьма великими джазменами, такими як Майлз Девіс, Фредді Хаббард, Вуді Шоу, МакКой Тайнер, Фаро Сандерс, Брайан Блейд, Боббі Хатчерсон, Рон Картер, Елвін Джонс і Малгрю Міллер [4].

Він легко та природно переходить від одного стилю до іншого. Музика продовжує змінюватися в міру того, як він продовжує

розширювати кордони, демонструючи вроджену здатність непомітно проходити крізь зміни [10].

Вплив Кенні Гарретта на світ джазу дуже великий. Його віртуозне володіння саксофоном у поєднанні з готовністю розсовувати межі жанру надихнуло безліч музикантів і любителів джазу по всьому світу. Його запальні виступи та емоційні композиції торкнулися серця слухачів по всьому світу, залишивши незабутній слід в історії джазу.

Спадщина Гарретта виходить за межі музики. Він є відданим своїй справі педагогом, передаючи свої знання та пристрасть до джазу наступного покоління музикантів. Його прагнення зберегти джазові традиції та одночасно прийняти інновації зробили його яскравим прикладом творчості у цьому жанрі.

Визнання К. Гарретта в міжнародному критичному дискурсі має системний характер. У публікаціях провідних медіа його описують як одного з найважливіших альтових саксофоністів свого покоління, який поєднує традицію гардібопу з елементами фанк-естетики та ф'южн [8].

Критики Вашингтона та Нью-Йорка відзначали К. Гарретта як «найважливішого альтового саксофоніста свого покоління» і одного з найшанованіших послідовників Чарлі Паркера. Сукупність таких оцінок формує потужний символічний капітал, з яким сучасні музиканти вимушені співвідносити власну творчу стратегію. Для молодих саксофоністів Гарретт функціонує водночас як естетичний еталон, історичний орієнтир і живий носій традиції.

Біографічний контекст його становлення показує, що вплив Гарретта на сучасних виконавців пов'язаний із безпосередньою участю у «школах» культових бенд-лідерів. Початок кар'єри у колективі Еллінгтона, а згодом робота з А. Блейкі та М. Девісом сформували в ньому особливий тип слухацької та ансамблевої чутливості, де імпровізація розглядається як продовження оркестрового мислення. Період співпраці з Девісом наприкінці 1980-х років став для багатьох музикантів ключовим зразком того, як можна поєднувати модальний постбоп із електрикованими фактурами та грувом, успадкованим від фанк-та соул-традиції. Саме в цьому контексті ім'я Гарретта виринає у вислов-

люваннях Девіса як відповідь на запитання про майбутній напрямок розвитку джазу [2].

Таким чином, сам факт приналежності саксофоніста до «останнього складу» Майлза перетворюється на важливий маркер для молодших музикантів, які шукають продовження лінії Колтрейна через призму постмодерної еkleктики.

Суттєвий вимір впливу К. Гарретта пов'язаний із його індивідуальним стилем імпровізації. Дослідження в галузі комп'ютерної джазової аналітики демонструють, що соло Гарретта входять до корпусів, які використовують для виявлення статистичних закономірностей у сучасній імпровізаційній мові. У рамках проекту «Weimar Jazz Database» його представлено двома ф'южн-солюючими записами, що розглядаються поряд із імпровізаціями М. Брекера, Дж. Редмана, С. Коулмена та інших провідних постбопових виконавців. Аналіз динаміки джазових соло в роботі Й. Абесера та співавторів включає зразок «Brother Hubbard» у виконанні Гарретта, де фіксується характерне для нього поєднання широких динамічних контрастів з густою фактурою атак звуків. Той факт, що саме його імпровізації стають частиною еталонних корпусів, означає непряме, але дуже реальне включення стилю Гарретта у навчальні та дослідницькі практики, на які спираються молоді музиканти.

У спеціалізованих описах сучасного джазу К. Гарретта сприймають як одного з ключових представників постбопової та ф'южн-лінії, де поєднуються мотивна імпровізація, модальне мислення і ритмічна складність. Музикант відноситься до групи саксофоністів, які розширили спадщину Бібопу та модального джазу, привнесши у неї елементи фанк-та рок-естетики, а також потужний емоційний напір звучання. У цьому контексті ім'я Гарретта з'являється поруч із Б. Бергом, К. Поттером, М. Брекером, що зумовлює його сприйняття як частини «великої четвірки» постколтрейнівських саксофоністів для музикантів молодшого покоління.

Окремий пласт впливу пов'язаний із авторськими альбомами Гарретта, де сформовано цілісну звукоsvітоглядну модель. Цикл платівок «Seeds from the Underground», «Pushing the World

Away», «Do Your Dance!», «Sounds from the Ancestors та Who Killed AI?» послідовно демонструє еволюцію митця від акустичного постбопу до складних синтезів джазу, R&B, госпелу, афрокарибських та африканських традицій, а також електронної музики. У рецензіях на «Seeds from the Underground» критики підкреслюють інтелектуальну вибудованість композиційного плану та емоційну насиченість, що перетворює альбом на своєрідну ретроспективу кар'єри Гарретта і водночас на методичний посібник з сучасного модального постбопу [3]. Подібні відгуки спрямовують увагу молодих музикантів на конкретні альбоми як на «обов'язкові» для глибокого слухання й аналізу.

Альбом «Sounds from the Ancestors» у численних інтерв'ю самого Гарретта та оглядах позиціонується як «музика з місією», що покликана актуалізувати пам'ять про духовні джерела афроамериканської культури. Музикант наголошує, що концепція платівки пов'язана з дитячими спогадами про духовні співи, музику А. Франклін, М. Гея та Дж. Колтрейна та з відчуттям «голосу предків», який продовжує звучати в сучасному урбаністичному просторі. Критики підкреслюють, що альбом поєднує джаз із R&B та госпелом, а також інтегрує ритміку Куби, Нігерії, Гваделупи, зберігаючи при цьому ясну композиційну логіку і високу імпровізаційну напругу [1]. Такий синтетичний підхід стає для сучасних музикантів моделлю, яка демонструє можливість органічного поєднання локального культурного коріння із глобальними стильовими потоками.

Прямі свідчення впливу містять інтерв'ю молодших музикантів. Так, саксофоніст Н. Біелло у розмові про власні слухацькі пріоритети окремо виділяє «період захоплення Гарреттом», пов'язаний із альбомами «Songbook» та «Seeds from the Underground», які він називає важливими джерелами натхнення серед творів сучасних виконавців [12]. Подібні висловлювання засвідчують, що для музикантів покоління 1980-х років Гарретт є не просто історичною фігурою, а живим авторитетом, чия творчість безпосередньо формує їхній слуховий досвід і професійну уяву.

Сам Гарретт у численних інтерв'ю наголошує на ролі наставництва та передачі традиції. «Коли ти тільки вчишся, ніколи

не знаєш, якого статусу досягнеш. Але ти розумієш, що музиканти-предки були насправді музиканти старші, коли досягли певного рівня – назвемо його «майстерністю». Думаю, для мене це важливо, оскільки деякі з моїх кумирів, музикантів старшого покоління досягають віку, коли вони йдуть на пенсію чи нездорові. Ти починаєш усвідомлювати, що несеш відповідальність за продовження цієї музики» [14].

У розмові для «CapitalBop» він підкреслює значення власних учителів, зокрема музикантів сцени Вашингтона, та описує роботу зі своїми ансамблями як продовження моделі «джазової майстерні», де молодші музиканти навчаються через спільне музикування [14].

Інтерв'ю для «Sfjazz» і «Jazz.fm» демонструють, що для нього важлива не тільки технічна досконалість, а й духовний вимір музикування; він говорить про необхідність «подорожі» для слухача, про відповідальність музиканта перед спільнотою, а також про зв'язок із попередніми поколіннями виконавців [11]. Така позиція формує специфічний кодекс професійної етики, який молоді музиканти сприймають не менш уважно, ніж стилістичні особливості його гри.

Важливою сферою впливу К. Гарретта стає фестивальний та концертний простір. Його регулярна присутність у програмах провідних європейських майданчиків, зокрема клубів і залів Польщі, Італії, Іспанії, фіксується у рекламних матеріалах й афішах, де саксофоніста описують як «легенду джазу» і «ключову фігуру еволюції сучасного джазу» [6]. Для місцевих сцен та освітніх інституцій такі виступи мають значення «живих майстер-класів», де студенти та молоді професіонали спостерігають за роботою гарреттівського секстету, відчувають взаємодію саксофона з ритм-секцією, аналізують архітектуру сету та драматургію імпровізацій. Унаслідок цього певні ритмічні й фактурні моделі, характерні для «Sounds from the Ancestors», швидко потрапляють у репертуар молодих європейських гуртів.

Окремо варто розглянути духовно-експресивний вимір впливу Гарретта. Рецензенти часто описують його імпровізації в категоріях «подорожі», «оповіді» чи «молитви», акцентуючи

поєднання технічної віртуозності з інтенсивною емоційною відкритістю [13]. У цьому зв'язку показовою є характеристика його гри як синтезу складних гармонічних стратегій з простими, майже гімнічними мелодіями, що дозволяють широкій аудиторії пережити музику як катарсис. Для сучасних музикантів така модель стає альтернативою чисто технізованим підходам до імпровізації; К. Гарретт демонструє, що складність може співіснувати з комунікативною прозорістю, а високий ступінь інтелектуальної рефлексії поєднується з безпосередньою тілесною енергією груву.

Не менш вагомий вплив мають композиційні рішення Гарретта. Його авторські теми вирізняються виразними ритмічними формулами, схильністю до остинатних структур і використанню пентатоніки, що легко впізнається навіть для непідготовленого слухача, але при цьому створює поле для складних гармонічних реінтерпретацій. У дослідженнях імпровізаційної динаміки зазначається, що такі композиційні параметри зумовлюють характерні траєкторії напруги та розрядки, прояв яких відчутний у великій кількості соло, включно з гареттівськими. Музиканти, які аналізують його твори, звертають увагу на співіснування «простих» пентатонічних фігур і складних хроматичних «виходів за гармонію», що створює виразні патерни внутрішньої драми в межах одного хору [9]. Ці прийоми активно засвоюються сучасними саксофоністами і стають частиною «нового стандарту» технічної підготовки.

Нарешті, вплив творчості Гарретта проявляється у способі, яким його музика включається в ширші культурні й теоретичні дискусії. На перетині «старих» і «нових» джазових студій автори, що працюють з Jazzomat-корпусом, розглядають його як приклад артиста, котрий утілює перехід від класичного канону 1940-1960-х років до постмодерної множинності стилів. Стаття М. Лавера про «найбільший джазовий концерт» початку 2000-х, де Гарретт фігурує поряд із Г. Генкоком, Р. Гаргровом та іншими, демонструє включення його образу у дискусії щодо легітимації джазу в європейському академічному контексті [7, с. 3].

Таким чином, сучасні музиканти отримують не лише звукозаписаний зразок для наслідування, а й складний «нарративний

пакет», у якому ім'я Гарретта асоціюється з поняттями традиції, інновації, духовності та академічного визнання.

Висновки. Узагальнюючи, можна стверджувати, що вплив творчості Кенні Гарретта на сучасних музикантів проявляється одразу на кількох рівнях. По-перше, це безпосередній стильовий вплив, закріплений у численних транскрипціях, навчальних матеріалах і корпусних дослідженнях його імпровізаційної мови. По-друге, це естетичний та духовний орієнтир, який пропонує модель синтезу постбопової складності, ф'южн-енергетики та афроамериканської духовної традиції. По-третє, це соціокультурний вплив, пов'язаний із фестивальною діяльністю, педагогічними жестами та участю у глобальних дискусіях про місце джазу в сучасній культурі. Сукупність цих вимірів дає підстави говорити про Гарретта як про одну з центральних фігур трансформації джазового дискурсу початку XXI століття, чия творчість продовжує формувати уявлення молодих музикантів про можливі сценарії розвитку імпровізаційної музики.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. A Few Words About Kenny. URL: <https://www.kennygarrett.com/> (дата звернення: 19.11.2025).
2. Fordham J. Kenny Garrett. URL: <https://www.theguardian.com/music/2000/may/18> (дата звернення: 20.11.2025).
3. Gama R. D. Kenny Garrett – Seeds from the Underground. URL: <https://latinjazznet.com/reviews/albums/kenny-garrett-seeds-from-the-underground> (дата звернення: 23.11.2025).
4. Kenny Garrett. URL: <https://www.allaboutjazz.com/musicians/kenny-garrett/> (дата звернення: 21.11.2025).
5. Kenny Garrett: Celebrating the Legendary Saxophonist. URL: <https://jazzvideolessons.net/kenny-garrett-legacy/> (дата звернення: 20.11.2025).
6. Kenny Garrett – sounds from the ancestors. URL: <https://nospr.org.pl/en/kalendarz/kenny-garrett-legenda-jazzu-sounds-from-the-ancestors> (дата звернення: 19.11.2025).
7. Laver M. «The Greatest Jazz Concert Ever»: Critical Discourse, European Aesthetics, and the Legitimization of Jazz. *Critical Studies in Improvisation*. 2009. № 5. P. 1–13.
8. Lea N. Eight Modern Saxophone Players. URL: <https://jazzviews.net/eight-modern-saxophone-players> (дата звернення: 22.11.2025).
9. Murph J. Kenny Garrett: Sketches Of Pharoah Sanders. URL: <https://www.wyomingpublicmedia.org/2012-04-24/kenny-garrett-sketches-of-pharoah-sanders> (дата звернення: 22.11.2025).

10. Nardi D. Kenny Garrett Speaks The Soul of His Jazz. URL: <https://www.allaboutjazz.com/kenny-garrett-speaks-through-the-soul-of-his-jazz-kenny-garrett> (дата звернення: 20.11.2025).

11. Scheinin R. Fridays at five: a q&a with saxophonist Kenny Garrett. URL: <https://www.sfjazz.org/ontheCorner/qa-with-kenny-garrett> (дата звернення: 09.11.2025).

12. Sollitto Z. Nick Biello on Effective Practice, Music Business Advice, and the Hexatonic Scale. URL: <https://bestsaxophonewebsiteever.com/nick-biello-on-effective-practice-music-business-advice-and-the-hexatonic-scale/> (дата звернення: 20.11.2025).

13. Spry G. Kenny Garrett – «Sounds from the Ancestors». URL: <https://ukjazznews.com/kenny-garrett-sounds-from-the-ancestors> (дата звернення: 20.11.2025).

14. Stewart L. Interview | kenny garrett on his music, mastery and the role of the mentor (special giveaway). URL: <https://www.capitalbop.com/interview-kenny-garrett-on-his-music-mastery-and-the-role-of-the-mentor-special-giveaway/> (дата звернення: 19.11.2025).

REFERENCES

1. A Few Words About Kenny. URL: <https://www.kennygarrett.com/> [in English].

2. Fordham J. Kenny Garrett. URL: <https://www.theguardian.com/music/2000/may/18> [in English].

3. Gama R. D. Kenny Garrett – Seeds from the Underground. URL: <https://latinjazznet.com/reviews/albums/kenny-garrett-seeds-from-the-underground> [in English].

4. Kenny Garrett. URL: <https://www.allaboutjazz.com/musicians/kenny-garrett/> [in English].

5. Kenny Garrett: Celebrating the Legendary Saxophonist. URL: <https://jazzvideolessons.net/kenny-garrett-legacy/> [in English].

6. Kenny Garrett – sounds from the ancestors. URL: <https://nospr.org/pl/en/kalendarz/kenny-garrett-legenda-jazzu-sounds-from-the-ancestors> [in English].

7. Laver M. (2009). «The Greatest Jazz Concert Ever»: Critical Discourse, European Aesthetics, and the Legitimization of Jazz. *Critical Studies in Improvisation*, 5, 1-13. [in English].

8. Lea N. Eight Modern Saxophone Players. URL: <https://jazzviews.net/eight-modern-saxophone-players> [in English].

9. Murph J. Kenny Garrett: Sketches Of Pharoah Sanders. URL: <https://www.wyomingpublicmedia.org/2012-04-24/kenny-garrett-sketches-of-pharoah-sanders> [in English].

10. Nardi D. Kenny Garrett Speaks The Soul of His Jazz. URL: <https://www.allaboutjazz.com/kenny-garrett-speaks-through-the-soul-of-his-jazz-kenny-garrett> [in English].

11. Scheinin R. Fridays at five: a q&a with saxophonist Kenny Garrett. URL: <https://www.sfjazz.org/ontheCorner/qa-with-kenny-garrett> [in English].

12. Sollitto Z. Nick Biello on Effective Practice, Music Business Advice, and the Hexatonic Scale. URL: <https://bestsaxophonewebsiteever.com/nick-biello-on-effective-practice-music-business-advice-and-the-hexatonic-scale/> [in English].

13. Spry G. Kenny Garrett – «Sounds from the Ancestors». URL: <https://ukjazznews.com/kenny-garrett-sounds-from-the-ancestors> [in English].

14. Stewart L. Interview | kenny garrett on his music, mastery and the role of the mentor (special giveaway). URL: <https://www.capitalbop.com/interview-kenny-garrett-on-his-music-mastery-and-the-role-of-the-mentor-special-giveaway/> [in English].

Дата першого надходження статті до видання: 12.11.2025

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 17.12.2025

Дата публікації (оприлюднення) статті: 23.12.2025